

Sentència del TJUE referent al personal interí en frau de llei

RESUM RESOLUCIÓ DE LA SENTÈNCIA:

El TJUE ha resolt en 5 apartats:

1. Que es dóna un abús en la successió de contractes temporals per part de l'Administració Pública.
2. Que aquests contractes estan comesos en frau de llei perquè no es donen les "raons objectives" que marca la Directiva Europea 1999/70/CE perquè es puguin realitzar. És a dir, aquesta situació laboral temporal només es pot justificar quan sigui de naturalesa temporal, conjuntural o extraordinària. En canvi, s'està utilitzant la contractació temporal per establir relacions laborals que tenen caràcter permanent, fet que deixa les persones del sector públic en una situació d'inestabilitat laboral.
3. Que és l'òrgan nacional el que ha d'organitzar els processos selectius, el que ha de tenir mecanismes per transformar la temporalitat en contractes indefinits i el que ha de garantir una indemnització davant l'abús.
4. Que aquesta normativa no exclou a l'empleat públic en el seu compliment.
5. Que el Dret de la Unió no obliga un tribunal a abstenir-se d'aplicar una norma nacional.

Així, [el TJUE confirma que hi ha abús sobre la contractació temporal en el sector públic](#)

Preguntes Freqüents.

- **A quins treballadors i treballadores afecta aquesta sentència?**

Aquesta sentència afecta les persones treballadores del sector públic sanitari en concret. Ara bé, podria afectar a altres treballadors i treballadores del sector públic, les quals tinguin les característiques similars en els processos de selecció i els contractes de temporalitat, s'hauria d'estudiar cas per cas.

- **Té repercussió immediata sobre el sistema jurídic espanyol?**

No. Aquest és el gran impediment. El TJUE hauria pogut sentenciar l'aplicació immediata de la Directiva, però no ho ha fet. El tribunal li diu al sistema jurídic espanyol que està cometent un abús, i per tant que no està complint la normativa, però també li diu que és ell mateix el que ha d'incorporar la normativa. El document del TJUE sentència que s'està cometent una [irregularitat](#), però no el sanciona directament; podríem dir que és una contradicció jurídica. I aquesta resolució ens deixa en un marc d'incertesa jurídica, perquè hem d'esperar que els òrgans nacionals es pronunciïn en la regulació de la normativa.

- **Obliga la justícia espanyola a fer-nos fixes?**

No. La sentència no obliga la fixesa. Aquesta és una lluita que s'ha de continuar portant a terme, tant en l'àmbit jurídic i legal com en l'àmbit social.

- **Obliga la justícia espanyola a indemnitzar-nos?**

No directament. El que diu la sentència és que són els òrgans nacionals els que han de crear mecanismes interns perquè es realitzi aquesta indemnització, per tant hem d'esperar a aquesta regulació interna.

- **S'ha de reclamar/fer demanda ara? De manera individual?**

Ara es podrien fer algunes demandes, però estem davant d'una incertesa jurídica. La sentència ens dóna més arguments per poder interposar demandes, però com és una situació jurídica nova no sabem com poden respondre els tribunals nacionals. Davant aquesta situació s'hauria de mirar molt bé cas per cas, i informar a les persones interessades de la incertesa en obtenir un resultat positiu en la resolució. Diguem que ara mateix interposar una demanda és una mica Kamikaze, per tant si hi ha alguna persona que es vegi en una situació límit, com és un acomiadament, o si hi ha alguna persona que es vulgui arriscar, ho pot fer. Ara bé, en l'àmbit jurídic, en aquests moments, és una lluita incerta.

- **Quines demandes o accions col·lectives es poden fer?**

La sentència qüestiona que el procés de selecció de personal del sector públic que s'ha fet servir fins ara, hagi estat l'adequat per consolidar el lloc de treball de les treballadores interines, per tant obre la possibilitat de negociar o impugnar les següents convocatòries de determinat tipus d'oposicions, que s'hauran d'analitzar una per una. I entenem que la millor manera de fer-ho és mitjançant un concurs de mèrits, on es prioritza i es valora la nostra experiència a l'ensenyament públic.

Hem d'aprofitar aquesta resolució del TJUE per fer tota la pressió a l'administració. I mitjançant l'organització de les treballadores i treballadors, impulsar les mobilitzacions contundents necessàries per aconseguir la fixesa del personal interí afectat, i entenem que la millor manera de fer-ho és mitjançant un concurs de mèrits, on es prioritza i es valora la nostra experiència a l'ensenyament públic.

Explicació aclaridora normativa.

L'estat espanyol quan entra a formar part de la Unió Europea assumeix que ha de complir amb la normativa que aquesta legisla. Hi ha diferent tipus de normativa europea, unes s'apliquen directament a l'ordenament jurídic intern, com són els Reglaments, altres no són d'obligat compliment, com són les Recomanacions, i altres són vinculants però és l'ordenament jurídic intern les que les ha de transposar al seu ordenament jurídic, com són les Directives.

En l'anàlisi de la sentència parlarem sobre si s'aplica correctament una Directiva, que és una norma que els estats membres han de complir obligatòriament, però que són els òrgans nacionals els que han de legislar una normativa interna per aplicar-la, és a dir, la Unió Europea dóna un temps als òrgans nacionals perquè incorporin les regulacions corresponents.

En aquest cas el dilema jurídic es troba en si s'ha aplicat correctament la Directiva 1999/70/CE, sobre contractació temporal. Segons l'article 2 d'aquesta norma, l'estat espanyol hauria d'haver transposat aquesta regulació l'any 2001. Si fem una anàlisi de la contractació temporal en el sector públic, podem interpretar que aquesta normativa s'incompleix, per això es pot interposar una demanda al tribunal europeu. Aquesta demanda és el procediment legal que s'ha de seguir per aconseguir que es compleixi aquesta normativa. I els cinc apartats del resum de la sentència és el que ha resolt el tribunal europeu.